

знаете, колко и какъ трѣбва да дадете на нѣкой човѣкъ, вие трѣбва да го обикнете. Любовта опредѣля даването. Когато давате споредъ законитѣ на любовта, този който приема паритѣ, ще задържи за себе си само толкова, колкото му сж нужни, а останалитѣ ще върне назадъ. Който нѣма любовъ, той всѣкога е готовъ да вземе повече пари, отколкото му трѣбватъ. Той ще започне да разправя, че има жена, деца и се нуждае отъ повече пари.

И тъй, стане ли въпросъ за даване пари на човѣка, за предпочитане е да му се помогне по всѣкаквъ другъ начинъ, да му се създадатъ условия да работи, да изкарва самъ прехраната си, но да не очаква на милостъта на хората. Паритѣ развалятъ хората. Получи ли нѣкаква парична помощъ, човѣкъ очаква на втора, на трета, и по този начинъ губи вѣра въ себе си. Богъ изисква отъ всички хора да работятъ съ любовъ, съ мъдростъ и знание, съ истина и свобода. Като работятъ така, тѣ ще разрешатъ всички противоречия въ живота си. Така тѣ ще се домогнатъ до положителната наука въ живота, до науката на великата любовъ.

„Вѣчно благовестие“. Това благовестие се отправя къмъ всички народи, да се обърнатъ къмъ Живия Господъ, Който дава животъ на всички сжщества на земята. Щомъ се обърнатъ къмъ Бога, всички народи ще се насърдчатъ, ще тръгнатъ въ правия пжтъ.

-
7. Беседа отъ Учителя, държана на 13 октомврий, 1929 г.
София. — Изгрѣвъ.